

ΙΟΥΝΙΟΥ Θ'
ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ
ΠΕΝΤΕ ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝ
ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΡΙΑΜΝΗΣ ΜΑΡΘΑΣ ΘΕΚΛΑΣ ΚΑΙ ΕΝΝΑΘΑ*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Πεντάριθμοι Παρθένοι Χριστοῦ, δοίως αἱ ἀσκήσασαι, καὶ κτανθεῖσαι ὡς ἀμνάδες λογικαί, χερσὶ τοῦ ἀνιέρου, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως, ἐκδυσωπεῖτε τὸν Φιλάνθρωπον.

Κοσμήσασαι λαμπάδας ψυχῆς, ἐλαίῳ τῆς ἀσκήσεως, εἰς νυμφῶνα τοῦ Κυρίου τὸν φαιδρόν, εἰσήλθετε αἱμάτων, ῥοαῖς πεφοινγμένα, Παρθένοι πέντε παιμμακάριστοι.

Τυράννου μὴ πεισθεῖσαι σεμναί, τῷ δόγματι ἠθλήσατε, τὴν τοῦ ξίφους ἐνεγκούσαι ἐκτομήν, ὡς πόθῳ τοῦ Νυμφίου, ἐνθέως τετραωμένα, Παρθένοι πέντε ὑπερβαύμαστοι.

Πρεσβεύετε ἀπαύστως Χριστῷ, Μαρία Μαριάμνη τε, Μάρθα Θεκλα καὶ ὀλβία Ἐνναθά, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, εὐσχήμοσιν ἐν ὕμνοις, τὸ ἱερὸν ὑμῶν μνημόσυνον.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. δ'.

Πεντάριθμοι Παρθένοι Χριστοῦ, οὐδὲν ὑμᾶς τῆς ἀγάπης πρὸς αὐτόν, μεταστῆσαι ἴσχυσεν, οὐκ ἐπαγγελιῶν παροχαί, μηδὲ βασάνων ἀπειλαί, οὐδ' αὐτὸς ὁ θάνατος· πάντα γὰρ ἐν αὐτῷ ὑπεμείνατε, ᾧ καὶ ἐνυμφεύθητε μυστικῶς, προῖκα αὐτῷ τὸ αἷμα προσάξασαι. Διὸ αἰτεῖσθε ἡμῖν, ἴλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς πολλὴν παρόρησιαν ἔχουσα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

* Ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων πέντε κανονικῶν Παρθένων, Μάρθας, Μαρίας, Μαριάμνης, Θεκλας καὶ Ἐνναθά ἐποιήθη ἐν ἔτει 2000 ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη, προτροπῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ῥεθύμνης καὶ Ἀύλοποτάμου κ. ΑΝΘΙΜΟΥ καὶ δημοσιεύεται τὸ πρῶτον ἐνταῦθα. Ἐκ τῆς παλαιᾶς Ἀκολουθίας τῶν ἁγίων Παρθένων, ποιηθείσης ὑπὸ τοῦ Ἁγιορείτου Μοναχοῦ Νήφωνος καὶ δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ῥεθύμνης καὶ Ἀύλοποτάμου κυροῦ Τίτου ἐν τῇ «Κρητικῷ Λειμωνναρίῳ» κατεχωρήθησαν ἐνταῦθα στ' ἐν τῇ Λιτῇ Ἰδιόμελα. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ τοῦ Μοναχοῦ Νήφωνος Ἀκολουθίᾳ αἱ Παρθενομαρτυρεῖς ἐξιμνοῦνται ὡς Κρήτης διαστήματα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Περσικὸν Μαρτυρολόγιον, (ὅπερ καὶ ἐλήφθη ὡς πηγὴ διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐν τῷ παρόντι Ἀκολουθίας) ἐν ᾧ ἀναφέρεται σαφῶς ὡς τόπος γεννήσεως, ἀλλήσεως καὶ ταφῆς αὐτῶν ἡ Περσία.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.
Ἦχος δ'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε τὴν πενταυγῆ, χορείαν τῶν Παρθένων, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἀγῶσιν ἠνδραγάθησαν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Ηλίον τὸν Χριστὸν, τῆς δόξης ἐπιγνοῦσαι, τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ, πεντάριθμοι Παρθένοι, λατρείαν οὐκ ἐνείματε.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Εἴχουσα τὸν ναόν, ὑμῶν ὡς τινα κρήνην, τῆς χάριτος Παρθένοι, ἡ Κρήτη μακαρίζει, ὑμᾶς τερπνοῖς ἐν ἄσμασιν.

Δόξα Πατρὶ. **Τριαδικόν.**

Αναρχε Βασιλεῦ, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριάς ἡ Παναγία, ταῖς τῶν ὁσιοθλῶν, πρεσβείαις ἡμᾶς φύλαττε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ερωτι τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος ἀποδότηως, Παρθένε αἱ Παρθένοι, ἐδίωσαν ὁσίως, καὶ ξίφει ὑπερήθησαν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ **Τρισάγιον**, Ἄπολυτίκιον ἐκ τοῦ **Μεγάλου Ἐσπερινοῦ** καὶ Ἄπολυσις.

Εἰς τὸν Μεγάλον Ἐσπερινόν

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχ. σ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένοι πεντάριθμοι ὑμεῖς, τὰ τῆς γῆς μισήσασαι, καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαι, ἀσκήσει πρότερον, μαρτυρίῳ εἶτα, τρανῶς ἠριστεύσατε, καὶ δόξης αἰωνίου ἐτύχετε, Θεῷ πρεσβεύουσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι πεντάριθμοι ὑμεῖς, ἐν Χριστοῦ συνήχθητε, τῷ παναγίῳ ὀνόματι, καὶ τοῦτον ἔχου-

σαι, ἰσχυρὸν ἐν μέσῳ, ἐχθρῷ ἀντετάξασθε, στερεῶς τῷ δυσωνύμῳ καὶ ἤρατε, νίκης διάδημα, τὴν δόξαν ὑμῶν ἄσκησιν, μαρτυρίῳ, γενναίῳ σφραγίσασαι.

Παρθένοι πεντάριθμοι ὑμεῖς, καθαρῶς λατρεύουσαι, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, Χριστὸν τὸν Κύριον, αἰσθητῷ ἡλίῳ, σέβας οὐκ ἐνείματε, καὶ τῶν πυρσολατρῶν κατησχύνετε, πλάνην τὴν ἄθεον, ὁμοφρόνως ὑποκλίνασαι, τοὺς αὐχένους, τῷ ξίφει ὡς εὔτονοι.

Παρθένοι πεντάριθμοι ὑμεῖς, Παῦλον τὸν παράφρονα, φιλαργυρία νοσήσαντα, στερεῶς ἐλέγξασαι, ὑπ' αὐτοῦ ἀνδρείως, τὴν σφαγὴν ἐδέξασθε, τῷ πόθῳ τοῦ Νυμφίου φλεγόμεναι, ᾧ καὶ ἠρμόσθητε, αὐτῷ προῖκα ὡσπερ ἄφθαρτον, τῶν αἱμάτων, τὰ ῥεῖθρα προσάξασαι.

Παρθένοι πεντάριθμοι Χριστοῦ, Μάρθα καλλιπάρθενε, καὶ Ἐνναθὰ παναοίδιμε, Θέκλα Μαρία τε, σὺν τῇ Μαριάμνῃ, ὡς ζωῆς εὐράμεναι, νυμφῶνα τὸν φαιδρὸν εἰς κατοίκησιν, διαιωνίζουσαν, ἱκετεύουσαι μὴ παύσησθε, ὑπὲρ πάντων, ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον.

Παρθένοι πεντάριθμοι ὑμῶν, τὸν ναὸν κατέχοντες, ὡς ἱατρεῖον ἀδάπανον, προθύμως σπεύδομεν, ἐν αὐτῷ καὶ ὕμνοις, ὑμᾶς μακαρίζομεν, κηρύττοντες εὐσήμως τὰ θαύματα, ἃ ἡ τῆς χάριτος, δι' ὑμῶν ἰσχύς ἐργάζεται, τῆς Τριάδος, εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν.

Δόξα Πατρὶ. **Ἦχος πλ. δ'.**

Σήμερον ἡ πεντάφωτος τῶν Παρθένων λυχνία, στή ἐπινεύσει Κυρίου τῆς χάριτος, τοὺς εὐσεβεῖς καταυγάζουσα, πρὸς εὐωχίαν εὐφρόσυνον ἐκάλεσεν· αὐταὶ καὶ γὰρ, ὡς τῷ νοητῷ Ἠλίῳ τῆς δικαιοσύνης, ἐφέσει ἀκολουθοῦσαι κρείττονι, καὶ ἀκτησίαις τῷ κόσμῳ κεκοσμημέναι, τὴν φιλαργυρον γνώμην τοῦ πρεσβύτου, ἐν ὁμογνώμῳ διαθέσει ἀπώσαντο, καὶ τοὺς τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ λατρεύοντας, ἀθλητικῇ ἐνστάσει κατήσχυναν· ἀποτηθεῖσαι δὲ ξίφει τὰς κεφαλὰς, καὶ τῷ Νυμφίῳ ὡς προῖκα, τὰ αἵματα προσάξασαι, εἰς τὸν νυμφῶνα τῆς ζωῆς εἰσεληλύθασιν, τὴν τῶν παρθένων ἐκείνων δεκάδα συμπληρώσασαι. Ὅθεν αὐτὰς μακαρίζοντες, συμφώνως ἐκδοήσωμεν· πεντάριθμοι τοῦ Κυρίου Παρθένοι καὶ Μάρτυρες, ὡς παρόησιαν πολλὴν πλουτοῦσαι, πρεσβεύετε αὐτῷ ἐκτενῶς, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καί νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ιγ' 9 - 14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεῖδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. λα' 10,26)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτὴ τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε δρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτήμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσθέννυται ὄλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τοὺς δὲ πῆχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πέ-

νητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἰσχύον καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμεραῖς ἐσχάταις.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. γ' 1-9).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήθονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήσεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήσεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκκλήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Τῶν πενταριθμῶν παρθένων τὴν χορείαν, Μαρίαν Μαριάμνην καὶ Μάρθαν, Θέκλαν τε καὶ Ἐνναθᾶν, εὐσεβοφρόνως σήμερον τιμήσωμεν, ὅτι ἀσκητικοῖς ἰδρώσι σὺν αἵμασι μαρτυρικοῖς, σωτηρίου χιτῶνα ἑαυταῖς ἐξυφάνασαι, εἰς τὸν φαιδρὸν νυμφῶνα τῆς ζωῆς, λαμπροφόροι εἰσεληλύθασι, τῶν πόνων δεξάμεναι τὰ ἐπαθλα, καὶ θαύματα ἀναπηγάζουσαι, τοῖς προστρέχουσι τῷ τεμένει αὐτῶν, καὶ ἐκ ψυχῆς βοῶσιν ὁ μυστικός νυμφίος τῶν ψυχῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, σὺν Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι, Κύριε δόξα σοι.

**Ἦχος ὁ αὐτός.
Νήφωνος Μοναχοῦ.**

Πνευματικὴ πανήγυρις σήμερον ἀδελφοί, σκιρτάτω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς, ἡ πεντάριθμος χορεία τῶν παρθένων, Θέκλα Μαριάμνη καὶ Μαρία, Μάρθα καὶ Ἐνναθᾶ αἱ ὁσιομάρτυρες. Αὗται γὰρ τὰς ἑαυτῶν λαμπάδας, σώας τηρήσασαι, συνεισηλθον εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμεναι, μετὰ τοῦ νοητοῦ νυμφίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Σήμερον χαίρει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τῇ παναγίᾳ μνήμῃ ὑμῶν, Παρθένοι πεντάριθμοι, καὶ γηθοσύνως πᾶσα ψυχὴ μακαρίζει, ὑμῶν τὰ κατορθώματα· ἑαυτὰς γὰρ τῷ Κυρίῳ, δι' ἀσκητικῆς συντονίας δουλώσασαι, τῷ μιαιφῶ τυράννῳ οὐχ ὑπετάγητε, ἀλλὰ αὐτῷ ἐν πίστει ἀντιπαραταξάμεναι, ταῖς τοῦ μαιφόνου ἱερέως χερσὶ, τοῦ διαβόλου ὄργάνου γενομένου, ὡς λογικαὶ ἀμνάδες ἐτύθητε. Ὅντως καλὴ ὑμῶν ἡ ὁμολογία, καὶ πανολβία ἡ ἀθλησις, δι' ἧς αἵματα δοῦσαι, τοῦ νυμφῶνος τῆς ζωῆς, κληρονόμοι γεγόνατε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσαι παρῴρησιαν πρὸς Θεόν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ αἰτεῖσθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἦχος ὁ αὐτός.
Νήφωνος Μοναχοῦ.**

Τῶν παρθένων ὁ χορὸς καὶ τῶν Ὁσίων, καὶ ὁ τῶν Μαρτύρων ἅπας τῶν γενναίων, χαίρει ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ ὑμῶν, καὶ ἀγάλλεται σήμερον οὐ γὰρ ἠρκέσθητε πανεύφημοι, ἐπὶ μόνῃ παρθενίᾳ καὶ ἀσκήσει, Θεῷ εὐαρεστήσαι, ἀλλὰ καὶ μαρτυρικοῦ τέλους ἀξιωθῆναι ἠθελήσατε, ἵνα πλείονος παρῴρησιας ἀπολαύσητε ἐν οὐρανοῖς, τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.
Τοῦ αὐτοῦ.

Ασκήσει τὰ σώματα ὑμῶν, Παρθένοι νεκρώσασαι, καὶ τὰς ψυχὰς ἀρετῶν τῇ ἰσχυρῇ νευρώσασαι, ἀφόδως συνεισηλθετε μαρτυρίου τὸ στάδιον, καὶ ἀνδρικῶς διὰ μαστίγων πρότερον ἀγωνισάμεναι, τὴν ὄφρυν τοῦ τυράννου καθείλετε, καὶ τὸ τοῦ δημίου ἄτοπον ἐλέγξασαι, θάνατον εἰλήφατε, τὸν τῆς ἀθανασίας πρόξενον, ὁσιομάρτυρες Παρθένοι πεντάριθμοι.

Ἦχος δ'.
Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν πεντάκλωνον σειρὰν δεῦτε πιστοί, τῶν ἁγίων Ὁσιομαρτύρων καὶ Παρθένων, συνελθόντες ὑμνοῖς εὐφημήσωμεν· ἡ γὰρ ἀκόρεστος φιλαργυρία, τοῦ δυστήνου ἱερέως, τὸν βρόχον κατ' αὐτοῦ ἠτύπησεν, ὡς ποτε καὶ τοῦ Ἰούδα τοῦ προδότου· ἡ δὲ τῶν Παρθένων σταθερότης καὶ ἀκτημοσύνη, τὴν οὐράνιον εὔρε βασιλείαν, καὶ ἐκτήσατο αὐτήν, ὡς κληρον ἀναφαίρετον. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α'.
Τοῦ αὐτοῦ.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους παρθένους, δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότη, πρὸς ἀλλήλας ἔλεγον, καὶ αὗται μετ' ἐκείνων αἱ Παρθένοι, ἑαυτὰς ἐτοιμάζουσαι, εἰς θλίψεις μαρτυρίου, καὶ εἰς τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον· πέντε γὰρ καὶ αὗται οὔσαι, ὡς ἐκείναι τῷ νυμφίῳ Χριστῷ προὑπήνησαν, τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἀσέστους συντηρήσασαι· ὧν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'
Τοῦ αὐτοῦ.

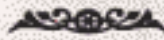
Τῶν ἁγίων Παρθένων ὁ χορὸς, ὑποδεξάμενος ὑμᾶς ὦ Παρθένοι, χαίρει τῇ ὑμῶν σωτηρίᾳ καὶ χάριτι· οὐ γὰρ ἠρκέσθητε μακάριαι, τῇ ἀζύγῳ βιοτῇ διαιτῶμεναι, ἀλλὰ καὶ δι' αἵματος ὑπὲρ Χριστοῦ, τελειωθῆναι ἐσπεύσατέ. Ὅθεν τὰς λαμπάδας σώας τηρήσασαι, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα συνεισηλθετε, τοῦ πρεσβεύειν πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον Ἀργυρούπολις τέρπεται, ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ μνήμῃ ὑμῶν, Παρθένοι ἀθληφόροι πεντάριθμοι· ὑμῶν γὰρ τὸν πάνσεπτον οἶκον, ὡς ἱατρῆιον ἄμισθον κεκτημένη, ἐν αὐτῷ τοὺς φιλεόρτους συγκαλεῖται, κραυγάζουσα διατόρῳ φωνῇ· ἔθραυσσε Κύριος τὰς Ὁσιομάρτυρας αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς πηγῆς αὐτῶν ἀναβλύζει ἰάματα, ἐξ ἧς ἀντλοῦντες οἱ χρῆζοντες, δεῦτε αὐτὰς εὐφημήσωμεν λέγοντες· χαίροις Μάρθα, χαίροις Μαρία, χαίροις Μαριάμνη, χαίροις Θέκλα, χαίροις Ἐνναθᾶ, αἱ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαι, καὶ κόσμου καταφρονήσασαι, καὶ παρ' αὐτοῦ δοξασθεῖσαι, ὧ καὶ πρεσβεύετε ἐκτενῶς, ὡς Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ τῶν Παρθένων πεντάς, αἱ τῶν παρθένων τῶν φρονίμων ὁμότροποι, ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει, αἱ τὸν δυνάστην ἐχθρόν, ἐν ὁμοφροσύνῃ κατασχύνασαι· Μαρία ὑπέρκαλλε, Μαριάμνη πανάριστε, Μάρθα τε Θέκλα, Ἐνναθά περιπόθητε, τὰ ἀμάραντα, τῆς Περσίδος δλαστήματα· ἄνθη αἰεὶ τὰ πνέοντα, τὴν θεῖαν τῆς χάριτος, μυρεψικὴν εὐωδίαν, τῷ χριστωνύμῳ πληρώματι. Ἄει οὖν αἰτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Χαίροις ἡ τῶν Παρθένων πεντάς, ἡ τῷ ἐλαίῳ τῆς ἀγνεῖας συμμίξασα, τὸ αἷμα τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς λαμπάδας ὑμῶν, τῆς ψυχῆς ἀσέβητους συντηρήσασαι· παρθένων τὸ ἔλλειμμα, τῶν μωρῶν διορθώσασαι, καὶ τὴν δεκάδα, ἀληθῶς συμπληρώσασαι, καὶ νυμφῶνος τε, τῆς χαρᾶς κοινωνήσασαι· κάλλος αἱ κατοπτεύουσαι, Χριστοῦ παμμακάριστοι, νῦν τοῦ ὡραίου Νυμφίου, ἐν τῆς ζωῆς τοῖς σκηνώμασιν. Αὐτὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Χαίροις ἡ τῶν Μαρτύρων πεντάς, ἀκτημοσύνη καὶ τελείαν ἀσκήσασαι, καὶ πάθος φιλαργυρίας, ἐν ὁμογνώμῳ φωνῇ, τοῦ δολίου θύτου διελέγξασαι, ὑφ' οὗ ἑταζόμενα, καὶ δεινῶς μαστιζόμενα, καὶ ὡς ἀμνάδες, τῇ σφαγῇ ὀδηγούμενα, ἐπτοήθητε, μηδαμῶς ἀλλ' ἐκράζετε, λόγοις ὑπαμειβόμενα, ἀλλήλας πρὸς ἀθλοῖν, Χριστὸς ἐστὶ ὡς προέφη, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀνάστασις. Αὐτὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ. **Ἦχος δ΄.**

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τῶν πενταριθμῶν Παρθένων, οἱ ἐν Κρήτῃ εὐσεβεῖς. Δεῦτε μακαρίσωμεν αὐτάς, ἐν ἐγκωμίοις μελωδοῦντες καὶ κράζοντες· χαίροις Μαρία, χαίροις Θέκλα, χαίροις Μαριάμνη, χαίροις

Ἐνναθά, αἱ δόσιως ἀσκήσασαι, καὶ ἀνδρείως ἀθλήσασαι, τοῦ φιλαργύρου ἱερέως χερσίν· αἱ τῶν θαυμάτων τὰ ρεῖθρα, τοῖς δεομένοις ἀενάως πελαγίζουσαι, τοῖς καταφεύγουσιν ἐν πίστει, τῷ πανσέπτῳ ὑμῶν ναῷ καὶ βοῶσιν· ὑπεράγαθε Κύριε, ὁ θαυμαστός ἐν τοῖς Ἁγίοις σου, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Νῦν ἀπολύεις, **τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Παρθενίας τῇ αἴγλῃ, μυστικῶς διαλάμπουσαι, καὶ ἀσκητικῆς συντονίας, εὐκοσμία κοσμούμεναι, Παρθένοι πεντάριθμοι Χριστοῦ, ὑπήλθετε Μαρτύρων τὴν ὁδόν, καὶ χερσὶ τοῦ ἑξαγίστου, ὡσπερ ἀμνάδες ἐτύθητε. Δόξα τῷ κραταιώσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον. Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Τὴν φιλάργυρον, συμφώνως γνώμην, ἀπωθήσασαι, τοῦ ψευδωνύμου, ἱερέως Παρθένοι πεντάριθμοι, ἀσκητικῆς πολιτείας τὸν διαυλον, μαρτυρικῇ τελευτῇ ἐσφραγίσασαι, καὶ εἰσήλθετε, νυμφῶνα ζωῆς εἰς ἄφθαρτον, ἡμῖν τὸν Λυτρωτὴν ἐξιλεούμενα.

Ἔτερον. Ἦχος δὲ αὐτός.
Εὐαγγελίου ἱερέως.

Τῶν ἁγίων Παρθένων τὴν πεντάδα τιμήσωμεν, Μάρθαν Μαριάμνην Μαρίαν, Ἐνναθᾶν Θέκλαν λέγοντες· παρθένοι τοῦ Νυμφίου Ἰησοῦ, εὐροῦσαι ὡς παστάδα μυστικὴν, τὴν οὐράνιον καὶ θεῖαν ὄντως ζωὴν, ἐν ἧ αὐτῷ ἠρμόσθητε, σπεύσατε συντηρήσασαι καὶ ἡμῖν, φλόγα ψυχῆς λιταῖς ὑμῶν, ἵνα ἐν ἐργηγόρῃ καὶ ἡμεῖς, τύχωμεν χάριτος.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου, σοὶ Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά την α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Α'μνάδες τοῦ Χριστοῦ, καλλιπάρθενοι κόραι, Μαρία Ἐνναθά, Μαριάμνη καὶ Θέκλα, σὺν Μάρθα ὑμᾶς πάντοτε, εὐλαδῶς μακαρίζομεν, ὅτι ἄπασαν, τὴν τοῦ ἐχθροῦ δυναστείαν, κατεβάλετε, ἀσκητικαῖς ἀριστεταῖς, καὶ πόνοις ἀθλήσεως.

Δόξα Πατρὶ. Ὅμοιον.

Οἱ Μάγοι τῷ Χριστῷ, ἐκ Περσίδος ἐλθόντες, προσήνεγκάν ποτε, χρυσὸν λίβανον σμύρναν, ὡς δῶρα ὑπέριμα, ὧ Παρθένοι πεντάριθμοι, οὓς μιμούμεναι, ὑμεῖς Περσίδος τὰ ἄνθη, προσήνεγκατε, αὐτῷ τομῇ τοῦ αὐχένος, ἀθλήσεως αἷματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τρωθεῖσαι ὀλικῶς, τοῦ Υἱοῦ σου τῷ πόθῳ, αἱ πέντε ὧ Ἄγνη, καλλιπάρθενοι Κόραι, αὐτῷ ἠκολούθησαν, δι' ὁσίας ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσασαι, καρτερικῶς διὰ ξίφους, ὡς ἐλέγξασαι, φιλαργυρίαν πρεσβύτου, αὐτῷ ἐνυμφεύθησαν.

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη ἀληθῶς, ὁ ἀνθρωπόλεθρος ἐχθρός, καὶ κατήσχυνται οἰκτρῶς, πυρσολατρῶν τε ὁ ἔσμός, τῇ ὑμετέρῃ πεντάριθμοι καρτερίᾳ· πίστει γὰρ ὑμεῖς, οὐκ ἐκλίνατε, εἰς στραγγαλιάς, ὁδοὺς πάνσεμοι, ἀλλ' ἀνεन्दότως ἄχρι μαρτυρίου, αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσι δαίνουσαι, εἰς καταπαύσεις, τὰς αἰώνιους, μετὰ δόξης εἰσήλθετε.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστὸν ἀγαπήσασαι, τὸν ἐραστὴν τῶν ψυχῶν, καὶ τοῦτον πλουτήσασαι, ὡς θησαυρὸν ἐν ψυχῇ, ἀνδρείως ἠλέγξατε, πάθος φιλαργυρίας, τοῦ παράφρονος θύτου, παρ' οὗ σφαγιασθεῖσαι, ὡς ἀμνάδες Παρθένοι, Μαρτύρων νῦν ἐν δόμοις, οἰκεῖτε χορεύουσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάχραντε, ἡ τῶν Παρθένων πεντάς, φωτὶ ἕξαστραπτουσα, τῆς παρθενίας φαιδρῶς, καὶ αἴγλη ἀθλήσεως, νύμφαι κεκοσμημέναι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὠφθησαν Βασιλέως, μεθ' ὧν πρέσβευε Κόρη, αὐτῷ ἡμῖν πταισμάτων, τὴν λύσιν δωρήσασθαι.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν φιλάργυρον γνώμην, ὡς ἀπωσάμεναι, τοῦ εἰδεχθοῦς ἱερέως, μαρτυρικαῖς ἀγωγαῖς, μαργαρίτην τὸν πολῦτιμον ὠνήσασθε, Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν, παρ' οὗ θαυμάτων δωρεάς, λαβοῦσαι πλουσιοδότης, εὐεργετεῖτε Παρθένοι, τοὺς τῷ ναῷ ὑμῶν προστρέχοντας.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο' ναὸς πεντάριθμοι, ὑμῶν ὑπάρχει, ἱατρεῖον χάριτος, ἐν ᾧ προστρέχοντες πιστῶς, δοξολογοῦμεν τὸν Κύριον, τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἁγίοις ὡς γέγραπται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, σὺν τῇ πεντάδι, τῶν Παρθένων πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ ἀνελλιπῶς, ἵνα κινδύνων καὶ θλίψεων, ἑυσθῶμεν πάντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοὶ ἦτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκειμενον.

Ἐπομένον ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαδήματά μου.

Εὐαγγέλιον, ζήτηι τῇ ια' Ἰουλίου.

Ὁ Ν'. Δόξα Πατρὶ. Ταῖς τῶν Ἀθληφόρων... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τοῦ μαρτυρίου τὸν ἀγῶνα, ἐν εὐφροσύνῃ τελείσασαι, τοὺς ἐν οὐρανοῖς ἀποκειμένους στεφάνους, πεντάριθμοι Παρθένοι ἐκομίσασθε τῆς σαρκὸς γὰρ τὴν πρόνοιαν μισήσασαι, καὶ τὴν παρθενίαν ἀλώδητον τηρήσασαι, τῇ φονικῇ μαχαίρᾳ τοῦ ἱερέως, φιλαργυρία ὡς ὁ Ἰούδας νοσήσαντος, ἀμνάδες ὡς λογικαὶ ἐσφαγιάσθητε. Ὅθεν νῦν ἐν Κυρίῳ ζῶσαι, Μαρία Ἐνναθά καὶ Θέκλα σὺν Μάρθα καὶ Μαριάμνη πανεύφημοι, αὐτὸν ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, δωρήσασθαι τῇ οἰκουμένη τὴν εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ Κανόνες τῶν Παρθένων, Κανὼν πρῶτος τῶν Παρθένων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: «Τὰς κανονικὰς Παρθένους μέλω. Κυρίλ(λο)υ».

Ῥοδή α΄. Ἦχος α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τὴν πεντάριθμον λυχνίαν, τῶν Παρθένων πιστοί, Μάρθαν Μαρίαν Θέκλαν, σὺν Μαριάμνῃ Ἐνναθᾶν, εὐφημήσωμεν ᾠδαῖς, τελοῦντες φαιδρῶς, αὐτῶν τὴν πανήγυριν, διαλάμπουσαν σήμερον.

Αναθεῖσαι τῷ Κυρίῳ, ἑαυτὰς ὀλικῶς, κάλλει καταθελχθεῖσαι, αὐτοῦ τῷ θεῷ τὰς ψυχὰς, ᾧ Παρθένοι εὐκλεεῖς, στολὴν τὴν φαιδρᾶν, ὁσίας ἀσκήσεως, ἐφοινίζατε αἵμασι.

Συνασκήσασι ὁσίως, ὁμοιοῖα ψυχῆς, πέντε σεμναὶ Παρθένοι, συνεπορεύθητε στερόρως, μαρτυρίου τὴν ὁδόν, καὶ Ἰσα χειρὶ, Θεοῦ ἀπελάβετε, τὰ δραβεῖα πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Κυριῶνυμε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, Μήτηρ Θεοῦ Ὑψίστου, τοὺς προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν φρικτὸν σου τοκετόν, πρεσβεῖαις ταῖς σαῖς, αἰεὶ ὡς φιλεῦσπλαγγνος, περιφρούρει καὶ φύλαττε.

Κανὼν δεῦτερος τῶν Παρθένων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις: «Κυρίλλου».

Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Παρθένων, τὴν πενταυγῆ ὁμήγυριν, πιστῶς τιμήσωμεν, Μάρθαν Μαρίαν Θέκλαν Ἐνναθᾶν, Μαριάμνῃ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὰς εὐκλεεῖς συμμάρτυρας, αὐτῶν τὴν χάριν ἐξαιτούμενοι.

Τῷ θεῷ, πεπυρσευμέναι ἔρωτι, Περσῶν ἐλύσατε, τῆς ἀθείας σκότος τὸ δεινόν, καὶ λαμπάδες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς πίστεως ἀνήφθητε, τοῦ μαρτυρίου ἀριστεύμασι.

Πανσόφως, τοῦ Λυτρωτοῦ ἀράμεναι, Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἀσκητικὴν ἐλόμεναι ζωὴν, μαρτυρίου Παρθένοι σεμναί, ἐν αἵματι ἐτύχετε, τοῦ μυστικοῦ ὑμῶν ἐλπίσματος.

Θεοτοκίον.

Κυρία, καὶ βασιλίς τῆς κτίσεως, ὑπάρχεις Ἀχραντε, τὸν βασιλέα τέξασα Χριστόν, ὃν δυνάμει εὐχαῖς μητρικαῖς, ἠυσθῆναι πάσης θλίψεως, τοὺς μακαρίζοντας τὸν τόκον σου.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κανὼν πρῶτος. Ῥοδή γ΄. Δεῦτε πόμα.

Ανω σχοῦσαι ὄμμα τῆς ψυχῆς, παρεδράμετε πάντα γῆς τὰ ἐπίκηρα, καὶ τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἠρμόσθητε Κόραι μυστικῶς, Μαρτύρων ἐν αἵματι.

Νόμῳ πειθαρχήσασι Θεοῦ, ἱερεῖ φιλαργύρῳ στερόρως ἀντέστητε, λέγουσαι Κόραι αὐτῷ ἡμεῖς προαιρούμεθα χρυσοῦ, Χριστόν τὸν φιλόανθρωπον.

Ολβιος ὁ θάνατος ὑμῶν, βιοτῆς πανολβίου πέλων ἐκφράγισμα, δι' οὗ Παρθένοι σεμναί, ζωῆς αἰωνίου ἀληθῶς, τῆς δόξης μετέσχετε.

Θεοτοκίον.

Νύξ καταχειμάζει με παθῶν, ἀμαρτίας ὁ κλύδων, δεινῶς ταράττει με· διὸ αἰτοῦμαι πιστῶς, γαλήνης Ἀγνῆ καὶ φωτισμοῦ, τυχεῖν τῆ πρεσβεῖα σου.

Κανὼν δεῦτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Αθλήσασι ἀνδρικῶς, ἐν συμφωνίᾳ ψυχικῇ ἔνδοξοι, τῷ Λυτρωτῇ τοῦ σύμπαντος, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐνυμφεύθητε.

Ως θύματα λογικά, ἀποτηθεῖσαι κεφαλὰς πάνσεμνοι, τῷ τῆς ζωῆς ἄρχοντι, καὶ Θεῷ ἡμῶν προσηνέχθητε.

Ενστάσει ἀθλητικῇ, ἐταπεινώσατε ἐχθρῶν φρύαγμα, καὶ τοῦ δεινοῦ δράκοντος, τὰς μηχανουργίας ἐλύσατε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν σε εὐλαβῶς, χαῖρε βοῶντές σοι ἀγνή Δέσποινα, ὅτι Χριστόν ἔτεκες, ἀπερινοήτως τὸν Κύριον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Τοῦ νοσήσαντος, φιλαργυρία, ἀπώσαμεναι, τὴν συμβουλίαν, τῇ τοῦ ξίφους ἀκμῇ παρεδόθητε, καὶ εὐπρεπῶς τὴν στολὴν τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοῖς πορφυρώσασι αἵμασι, ἐξαστράπτουσαι, Μαρτύρων τῇ ὠραιότητι, Χριστῷ ᾧ Παρθένοι ἐνυμφεύθητε.

Θεοτοκίον.

Χαίρε Δέσποινα, εὐλογημένη, ἡ κυήσασα, ἄνερμηνεύτως, τὸν Ποιητὴν καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως, οὗ τῆ ἀγάπῃ πεντάς ἡ ὑπέρτιμος, τῶν καλλινίκων Παρθένων ἐνήθλησεν. Αὐτῷ πρέσβευε, ἀεὶ σὺν αὐταῖς δωρήσασθαι, παισμάτων ἰλασμόν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ισχυροτάτῳ λογισμῷ, ὡς δυναμούμεναι Σταυροῦ, τῆ ἀκαταλύτῳ δυνάμει, κατ' ἐχθροῦ πεντάριθμοι, Παρθένοι ἐχωρήσατε, καὶ τούτου τὸ μετέωρον θράσος, μαρτυρικῶς ἐν τῇ γῇ κατηδαφίσατε.

Καταφρονήσασαι πληγῶν, καὶ τοῦ θανάτου ἀνδρικῶς, ἀνοσιωτάτου πρεσβύτου, ταῖς χερσὶν ἐσφάγητε, ὡσπερ ἀμνάδες κρᾶζουσαι· θνήσκομεν ἵνα ζήσωμεν ἄφρον, τὴν ἐν Κυρίῳ ζωὴν, ἣν σὺ ἀπώλεσας.

Α'σκητικῶς τῷ Λυτρωτῇ, ἀκολουθήσασαι Χριστῷ, τούτῳ ἐνυμφεύθητε πίστει, ὡσπερ προῖκα αἵματα, αὐτῷ σεμναὶ προσάξασαι, Θέκλα τε Μαριάμνη Μαρία, σὺν Ἐνναθᾷ τῇ σεμνῇ, Μάρθα ἡ ἐνθεος.

Θεοτοκίον.

Σῶσον εὐχαῖς σου μητρικαῖς, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ, Δέσποινα Παρθένε Μαρία, καὶ ἕμνουντας πάντοτε, τὸν ζωηφόρον τόκον σου, δι' οὗ τῆς τοῦ Ἀδάμ καταδίκης, γένος ἐρρύσθη βροτῶν, θεοχαρίτωτε.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Πίστεως ἠδόμεναι τῷ γλυκασμῷ, τὰς πικρὰς βασάνους πεντάριθμοι, ὁμοφροσύνη, ὑπεμείνατε ψυχῆς, καὶ ὠφθητε ἀκλόνητα, τῆς θεοσεβείας προπύργια.

Ιχνεσι ἐπόμεναι ὄντως Χριστοῦ, καὶ αὐτοῦ πειθόμεναι ῥήμασι, βίου τὴν τύρβην, κατελίπετε πιστῶς, καὶ ἄλλον βίον εὔρετε, ἄθλοις μαρτυρίου πεντάριθμοι.

Χαίρει Ἀργυρούπολις νῦν ἐφ' ὑμᾶς, ὡσπερ κρήνην ἔχουσα χάριτος, ὑμῶν Παρθένοι, τὸν σεβάσμον ναόν, ἐν ᾧ συναθροίζόμενοι, ἄσμασι ὑμᾶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ρ'ῦσαι πάσης θλίψεως Μήτηρ ἡμᾶς, πάσης δυσπραγίας κακώσεως, καὶ τοῦ δυνάστου, τῶν

δεινῶν ἐπιδρομῶν, ὅτι εἰς σέ ἐλπίζομεν, τὴν τὸν Θεὸν Λόγον κυήσασαν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Προσέλθωμεν πάντες προθύμως, ἐπὶ τὸν ἅγιον Ποῖκον, Παρθένων τῶν πενταριθμῶν, καὶ αὐταῖς βοήσωμεν· ὧ Ἀθληφόροι χαίρετε, νύμφαι Χριστοῦ καλλιπάρθενοι.

Α'νεῖλεν ὁ θύτης ὁ τάλας, φιλαργυρία νοσήσας, Ἰούδας ὡς ὁ προδότης, μὴ εἰδῶς ὁ ἐπραττεν, ὑμᾶς Παρθένοι πάνσεμνοι, καὶ τῷ Θεῷ καθιέρωσε.

Ρ'αβδίσματα ὑβρεῖς αἰκίας, καὶ χαλεπὰς τιμωρίας, Παρθένοι ὑπενεγκούσαι, τὴν τομὴν ἐδέξασθε, τὴν τῶν αὐχένων χαίρουσαι· ὅθεν Χριστῷ ἐνυμφεύθητε.

Θεοτοκίον.

Θεόνυμφε Μήτηρ τὸν Λόγον, σεσαρκωμένον εἰς κόσμον, ἐκύησας σωτηρίαν· διὸ πάντες ἄδομεν, εὐγνωμοσύνης ἕμνον σοι, χάριν θερμῶς ἐξαίτούμενοι.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Τὴν νέκρωσιν Χριστοῦ, ἱερῶς εἰκονίζουσαι, ἠσκήσατε ὑπὲρ φύσιν, καὶ ἠθλήσατε σθένει, πεντάριθμοι τῆς χάριτος.

Σωφρόνως καὶ εὐσεβῶς, βιοτεύσασαι πρότερον, ἐσύστερον μαρτυρίου, ἐν τοῖς ἄθλοις Παρθένοι, οὐράναι ἐδείχθητε.

Ιδρύσασαι ἑαυτάς, ἐν τῇ πίστει πεντάριθμοι, φθῶν ἀλγεινῶν βασάνων, ἀσαλεύτῳ ἐν στάσει, καρδίας ὑπεμείνατε.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαι συμπαθῶς, τὸν ἐκ σπλάγχνων σου Κύριον, Παρθένε ἵνα ῥυσοθῶμεν, τοῦ πυρὸς τῆς γεννης, οἱ πόθῳ εὐφημοῦντές σε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ στ. Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ε'νθῆως ἀνευφημοῦμεν ὑμᾶς, Μαριάμνη Μάρθα Θέκλα Μαρία, καὶ ἐνδοξε Ἐνναθᾷ οἱ πιστοί,

καταφεύγοντες, τῷ σεπτῷ ὑμῶν ναῷ, ἵνα λάβωμεν χάριν.

Ναμάτων ἐμφορηθεῖσαι ζωῆς, τῆς ἀψεύστου ὡς ἀθλήσασαι πίστει, θαυμάτων ᾧ Ἀθληφόροι πηγάς, ἀναβλύζετε, τοῖς γεραίρουσιν ὑμῶν, τὰς διττὰς ἀριστείας.

Ος πρόφην ὑμῖν ὑπῆρχε πατήρ, ἀναδέδεικται φονεὺς Ἀθληφόροι, νοσήσας φιλαργυρία δεινῶς, καὶ ἰέρευσεν, ὡσπερ σφάγια ὑμᾶς, καθαρὰ τῷ Σωτῆρι.

Θεοτοκίον.

Υμνεῖ σε πᾶσα ἡ κτίσις αἰεὶ, ὅτι ἔτεκες ἀσπόρως Παρθένε, τὸν Λόγον τοῦ προανάρχου Πατρὸς, οὐ τῷ ἔρωτι, ὑπερήθλησαν στερόδῳς, καλλιπάρθενοι κόρα.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Τὸν πρὶν ἀφρόνως καυχώμενον, τὴν γῆν τε ἐξάλειψεν καὶ θάλασσαν, ἔταπεινώσατε, καὶ ὡς στρουθίον παιζόμενον, ἐδείξατε εἰς τέλος, Παρθενομάρτυρες.

Ισούδας ἄλλος γεγένηται, ὑμῖν ὁ ἱερεὺς ὁ φιλαργυρος, Παρθενομάρτυρες, Χριστοῦ χρυσὸν ὁ ἐπίβουλος, ἀφρόνως προτιμήσας, φθόνῳ τοῦ ὄφους.

Μαρίαν Θέκλαν ὑμνήσωμεν, σὺν Μάρθα Ἐνναθᾶν Μαριάμνην τε, ὅτι εὐράμεναι, ζωῆς ἀλλήκτου τὴν ἄδυsson, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως, Χριστῷ πρεσβεύουσι.

Θεοτοκίον.

Λαμπὰς ὑπάρχεις Πανάχραντε, φωτὸς τοῦ ἀνεσπέρου τῆς χάριτος, ἡμᾶς φωτίζουσα, τοὺς ἐπὶ σὲ καταφεύγοντας, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα, αἰμακάριστον.

Καταδασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῇ περιαστράπτουσαι αἴγλη, μαρτυρικῶς καταναγαζόμεναι φέγγει, νυμφῶνα τὸν οὐράνιον, οἰκεῖτε εὐκλεῶς, Ἐνναθᾶ πανεύφημε, Μαριάμνη Μαρία, Θέκλα τε ἡ ἔνδοξος, καὶ ἡ πάνσεμνος Μάρθα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαι Χριστῷ, ἵνα ὀυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ἀκτίσι φαεσφόροις τοῦ θεοῦ ἐλέους σου, καταύγασον Οἶ-

κτίρμον, καὶ δός μοι λόγον Λόγε τῷ στόματι, ὑμνήσαι τὸν πεντάριθμον χορὸν τῶν Παρθένων σου, Μαρίαν Ἐνναθᾶν Μαριάμνην τε, καὶ Μάρθαν τὴν ἔνδοξον σὺν τῇ Θέκλα, τῆς Περσίδος τὰ βλαστήματα, καὶ Κρητῶν τὰ αὐχήματα· αἰτινες τῶν πυρσολατρῶν τὴν ἄθεον πλάνην, τῇ δυνάμει σου στερόδῳς καταβαλοῦσαι, ἐν τῆς χαρᾶς τῷ νυμφῶνι εἰσήλασαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαι αἰεὶ, ἵνα ὀυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων.

Μηνολόγιον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων πέντε κανονικῶν Παρθένων, Μαρίας, Μαριάμνης, Μάρθας, Θέκλας καὶ Ἐνναθᾶ, τῶν ἐν Περσίᾳ μαρτυρικῶς τελειωθείσων.

Στίχοι.

Χριστὸν ποθοῦσας πέντε Παρθένοὺς μόνον
Ἄνεϊλε πατήρ φιλοχρήματος πάνυ.

Ἔτεροι.

Τὰς κανονικὰς διὰ φιλαργυρίαν
Ἐκτείνε θύτης ᾧ θύτου ταλαντάτου!
Ἐνάτη Παρθένοὺς ἀνόσιος ἐκτείνειν θύτης.

Συναξάριον.

Αὐτὰι μετήρχοντο τὸν ἀσκητικὸν δίαυλον, παντοίαις ἀρεταῖς κεκοσμημέναι, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως Σαβωρίου, ὑποτασσόμεναι Παύλῳ τινὶ πρεσβυτέρῳ, ἀνδρὶ μὲν δόξαν εὐλαβείας ἔχοντι, κακοτρόπῳ δὲ εἰς ἄκρον καὶ φιλαργύρῳ. Οὗτος καταμηνυθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρχιμάγου τῷ βασιλεῖ Σαβωρίῳ, ὡς περιουσίαν πολλὴν ἔχων, καὶ δεδοικῶς τὴν δήμευσιν αὐτῆς, ἠρνήσατο τὸν Χριστὸν καὶ ὄργανον τοῦ διαδόλου γενόμενος, ἔλεγε ταῖς Παρθένοις ἀκολουθεῖσαι τῇ ἀσεβείᾳ αὐτῷ. Ἄλλ' αἱ μακαρίαι, ἐπαγγελίων παροχαῖς καὶ βασάνων ἀπειλαῖς μὴ χαννωθεῖσαι, ἐν ἀνδρείᾳ τὴν πίστιν αὐτῶν ὠμολόγησαν· διὸ ξίφει μετὰ πολλὰς βασάνους ὡς λογικαὶ ἀμνάδες ἐτύθησαν ταῖς φονικαῖς χερσὶ τοῦ δυστήνου πρεσβυτέρου Παύλου, ὅστις ἐνδίκως ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ βασιλέως τὰ ἴσα τῆς κακίας αὐτοῦ λαμβάνων, δρόγῳ ἐθανατώθη, καὶ ἀποθήφθεις ἔξω τῆς πόλεως κατάβρωμα ἐγένετο κυνῶν τε καὶ ὀρνέων.

Ναὸς τῶν ὀσιομαρτύρων πέντε Παρθένων ὑπάρχει ἔξωθεν τοῦ χωρίου τῆς Ἀργυρουπόλεως τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Ἁγίου Ρεθύμνης, ἐν ᾧ τελεῖται ἡ σύναξις αὐτῶν καὶ ἐν ᾧ πηγὴ ἁγιασματος ἀναβλύζει, νόσους ἀπελαύνουσα καὶ πάθη χαλεπὰ ἐξιωμένη διὰ τῆς χάριτος καὶ πρεσβείας αὐτῶν εἰς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμην.

Κανὼν πρῶτος. Ῥοδή ζ'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Σωτήρα ἐπιγνοῦσαι φιλόανθρωπον, Χριστὸν καλλιπάρθενον, ἅπασαν αὐτῷ, ἀπὸ νεότητος ψυχῆς, ἀντεΐνατε ὄντως τὴν ἔφεσιν, καὶ διαυλὸν μαρτυρίου γενναίου, καλῶς συνεπορεύθητε.

Μαρίαν Μαριάμνην τιμήσωμεν, καὶ Θέκλαν φιλέοργοι, σὺν τῇ Ἐνναθᾷ, Μάρθαν τὴν ἐνδοξον ὁμοῦ, τὰς παρθένας Χριστοῦ καὶ συμμάχουρας· ἀπαύστως γὰρ ἀπειροδωρον χάριν, ἡμῖν ὑπερεκδύζουσι.

Εὐψύχως τοῦ Σωτήρος τὸ ὄνομα, Χριστοῦ οὐκ ἠρνήσασθε, καὶ καρτερικῶς, ξίφει τὰς κάρας δι' αὐτόν, ὧ Παρθένοι σεμναὶ ἀπετημήθητε· διὸ φωτοειδεστάτου νυμφῶνος, τῆς δόξης ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Λαὸν σου Θεομήτορ διάσφζε, ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος, τούτου τὰς δουλάς, διασκεδάζουσα τῇ σῆ, μητρικῇ προμηθείᾳ καὶ χάριτι· ὑπάρχεις γὰρ θεϊκῆς εὐσπλαγγνίας, ταμεῖον ἱερῶτατον.

Κανὼν δεῦτερος. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Τὰς τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, ἠγλαϊσμένας νύμφας, τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἀυχήματα, τὰς πέντε συμμάχουρας, ἐν ἐγκωμίοις παιδροῖς, ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Τοῦ παλαιοῦ περνιστοῦ, καταβαλοῦσαι ὄμμα, σεμναὶ Παρθένοι τὸ μετέωρον, Χριστοῦ ἔδοξάσατε, τοῦ βασιλέως ἡμῶν, τὸ ὄνομα ἐν κόσμῳ.

Ε'ν τῷ νυμφῶνι ζωῆς, χοροβατοῦσαι ἅμα, Ὅσοις ἐνδοξοὶ καὶ Μάρτυροι, Χριστὸν ἱκετεύετε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, δεινῶν ἵνα ῥυσθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Λαὸν σου ὄντας ἡμᾶς, Θεοκυῆτορ Μήτηρ, ἐκ πολεμίων διαφύλαττε, καὶ σῶζε πρεσβεύουσα, τὸν σαρκωθέντα φρικτῶς, ἐκ σῶν σεπτῶν αἱμάτων.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Κανὼν πρῶτος. Ῥοδή η'. Αὕτη ἡ κλητῆ.

Πάσας γεηράς, ἀπολαύσεις λιποῦσαι, ἐδράματε πόπισω, τοῦ Λυτρωτοῦ ὧ Παρθένοι, καὶ αὐτῷ μυστικῶς, ἐν Μαρτύρων συνηρημόσθητε αἱματι· διὸ ὑπὲρ κόσμου, αὐτόν ἐκδυσωπεῖτε.

Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν, ὑμῶν θείας ἀγάπης! δι' ἧς εἰς τέλος μίσους, τὰς συμπλοκάς Ἀθληφόροι, τῶν ἀνόμων ἐχθρῶν, ἐν δυνάμει Ἰησοῦ διελύσατε, παρ' οὗ καὶ τὸ στέφος, ἐλάβετε τῆς δόξης.

Κόσμου ἑαυτὰς, ἀνωτέρας ἀσκήσει, τηρήσασι Παρθένοι, ὑπερκοσμίου εὐκλείας, ἐν νυμφῶνι Θεοῦ, δι' ἀγώνων μαρτυρίου ἐτύχετε, αἰτούμεναι πᾶσι, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Υπερθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύουσα Μήτηρ, μὴ παύση δυσωποῦμεν, οἱ ταπεινοὶ σου ἱκέται· καθ' ἡμῶν γὰρ αἰεὶ, ὁ παγκάκιστος δυνάστης ἐπαιρεται, καὶ πρὸς ἀπωλείας, ὠθεῖ ἡμᾶς τὸ δάθος.

Κανὼν δεῦτερος. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Λαμπρυνθεῖσαι φωτὶ τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίου ἀγῶσι πεντάριθμοι, παιδρῶς ὑπερηστράψατε, καὶ Φωτὶ τῷ μεγάλῳ, ἐν τοῖς ὑψίστοις, σὺν Ἀγίων παρέστητε τάξει.

Ε'πικήρου ζωῆς διαπλεύσασι, ἐγκρατείας ἱστίῳ τὴν θάλασσαν, Μαρτύρων ἠξιώθητε, οὐρανόθεν γαλήνης, χερσὶ κτανθεῖσαι, ἀνοσίου πρεσβύτου πεντάριθμοι.

Γ'ατρεῖον παθῶν ἀδαπάνητον, καὶ ταμεῖον ἀκένωτον χάριτος, ὑπάρχει ὁ σεβάσμιος, ὑμῶν πάνσεμνος οἶκος, ἐν ᾧ ἐστῶτες, τὴν ὑμῶν παρήρησιαν γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ο' ἐκ σοῦ σαρκωθείς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀφθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο· διὸ σε μακαρίζομεν, εὐλαβῶς ἐκδοῶντες· χαῖρε Παρθένε, τῆς Θεότητος θρόνε πυρίμορφε.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κανὼν πρῶτος. Ῥοδή θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Ρ'οαῖς τῶν αἱμάτων, τῶν ἀσεβῶν πυρσολατρῶν, ὧ Παρθένοι τῆς πλάνης, τὸ πῦρ κατεσδέσατε, καὶ ἐν αὐταῖς, τὸν ἀρχαῖον ἐχθρόν, τὸν περνιστήν, τῆς μητρὸς τοῦ γένους, τῶν γηγενῶν ἐδυθίσατε.

Γ'δοῦ εὐφροσύνης, συναθροισθέντες οἱ πιστοί, ἰτὰς ὑμῶν ἀριστείας, Παρθένοι γεραίρομεν, ἐν αἷς Χριστοῦ, τοῦ Σωτήρος ἡμῶν, τὸ θαυμαστόν, ὄνομα ἀξίως, ἐν γῆ Περασῶν ἔδοξάσατε.

Λαμπάδες Παρθένοι, τοῦ θεοῦ ἄνθρακος Χριστοῦ, ἀνεδείχθητε ἄθλοις, ἐμπρέψασαι πίστεως, Μάρθα κλυτή, Μαριάμνη σεμνή, σὺν Ἐνναθαῖ, Θέκλα καὶ Μαρία, ᾧ ὑπὲρ κόσμου πρεσβεύετε.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Κόρη, Παρθένε Μήτηρ τῆς ζωῆς, Θεοτόκε Μαρία, νύμφη ἀπειρόγαμε, τοὺς ἐπὶ σέ, πεποιοῦσας θερμῶς, ῥύσαι πυρός, τῆς φρικτῆς γεέννης, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεις.

Κανὼν δεῦτερος. Λίθος ἀχειρότητος.

Μάρθαν Μαριάμνην Μαρίαν, σὺν Ἐνναθαῖ τῇ Πανολδία, Θέκλαν τοῦ Χριστοῦ τὰς ἀμνάδας, ἐν εὐφροσύνῃ, φιλομαρτύρων δῆμοι, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, αὐτῶν πρεσβείαις ὡς φρουρούμενοι.

Λύθροις τῶν οἰκείων αἱμάτων, ὑπερφυῶς ὤραι-
λωθεῖσι, τῷ ὠραίῳ κάλλει νυμφίῳ, Χριστῷ Παρθένοι, ἐν οὐρανίοις δόμοις, παρίστασθε αἰτούμεναι, χάριν ἡμῖν καὶ θεῖον ἔλεος.

Χαίρετε Περισίδος τὰ ἄνθη, τῆς Ἐκκλησίας αἱ λαμπάδες, Μάρθα Ἐνναθαῖ Μαριάμνη, Μαρία Θέκλα Παρθένοι πάνσεμνοι, στεφάνῳ τῆς ἀσκήσεως, σὺν μαρτυρίου αἱ κοσμούμεναι.

Θεοτοκίον.

Υμνοὶς σε αἰεὶ εὐφημοῦμεν, τὴν σωματώσασαν τὸν Λόγον, χαῖρε εὐλαδῶς ἐκδοῶντες, Θεοκυήτορ ἀγνή Μητρόθεε, ἡ τῶν πιστῶν ἀντίληψις, καὶ προστασία ἀκαταίσχυτος.

Καταβασία. Ἄσπας γηγενῆς.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Συνάριθμοι ὑπάρχουσαι, τῶν φρονίμων παρθένων, ἐλαίῳ τῆς ἀσκήσεως, ἐτηρήσατε σώας, ὑμῶν ψυχῆς τὰς λαμπάδας, καὶ πιάνασαι ταύτας, τοῦ μαρτυρίου αἵμασιν, εἰς χαρᾶς τὸν νυμφῶνα, τὸν φωταυγῆ, θαυμαστῶς εἰσήλθετε ἄθλοφόροι, Μαρία Μάρθα, Θέκλα τε, Ἐνναθαῖ Μαριάμνη.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Η νῆσος Κρήτη γάνυται, πλουτοῦσα ὡς αἰεῖ-
ρτον, χάριτος κρήνην Παρθένοι, ὑμῶν τὸν ἅγιον οἶκον· ἐν ᾧ πιστῶς προστρέχοντες, λαμβάνομεν ἰάματα, τὸν Κύριον δοξάζοντες, τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἁγίοις, ὡς ἔφη ὁ Προφήτάναξ.

Θεοτοκίον.

Μαρία θεονύμφευτε, φρικτῶς ἢ σωματώσασα, Πατρός τὸν ἀναρχον Λόγον, δι' ἀγαθότητα ἄκραν, τοὺς μόνην Θεοτόκον σε, ἐν πίστει μακαρίζοντας, ὡς εὐμενῆς οἰκείωσαι, τῇ μητρικῇ σου πρεσβείᾳ, τῷ ἐν Τριάδι Κυρίῳ.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Σπυχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὰς τοῦ Κυρίου Παρθένους, καὶ καλλιμάρτυρας, τὰς ἐν ἀσκήσει πρῶην, εἶτα δὲ ἐν ἀθλήσει, καλῶς ἀριστευσάσας ἐπὶ τῆς γῆς, εὐφημήσωμεν κράζοντες· σκέπετε πάντας αἱ πέντε τοὺς τὴν ὑμῶν, ἑορτὴν πανηγυρίζοντας.

Συνδεδεμένοι τῇ πίστει, Χριστοῦ πεντάριθμοι, Παρθένοι ὁμοθύμῳ, συνηθλήσατε γνώμῃ, καὶ πάσας τοῦ Βελίᾳρ τὰς μηχανάς, ἀνδρικῶς συμπατήσασαι, νῦν συγχορεύετε πλάτος εἰς οὐρανοῦ, κατὰ μέθεξιν θεούμεναι.

Φιλαργυρία νοσήσας, θύτης ὁ δόλιος, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀφρόνως, τὸν χρυσὸν προτιμήσας, ὑμᾶς ὡσπερ ἀμνάδας πρὸς τὴν σφαγὴν, ὡ Παρθένοι ὠδήγησεν, ἦν ὑποστᾶσαι ἀνδρείως θείας ζωῆς, τῆς τρυφῆς ἐκοινωνήσατε.

Δαυτικῶς τὸν Δεσπότην ὡς ὑπομείνασαι, Θέκλα Μαρία Μάρθα, Ἐνναθαῖ Μαριάμνη, ἡμῖν αὐτὸς προσέσχε καὶ δωρεαῖς, τῶν θαυμάτων ἐτίμησε, δι' ὧν λυτροῦσθε ἐκ νόσων τοὺς τῷ ναῷ, τῷ πανσέπτῳ ὑμῶν σπεύδοντας.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. α'.

Τὴν πεντάριθμον χορείαν τῶν κανονικῶν Παρθένων, εὐφημήσωμεν λαοί, ὅτι τοῦ δολιόφρονος θύτου, τῇ ἐξαγίστῳ γνώμῃ ἀντιταξάμεναι, καὶ τῶν πυρσολατρῶν τὰ τεθρεῖα, ἐνοτάσει μαρτυρικῇ καταπατήσασαι, προθύμως τὰ αἵματα αὐτῶν, διὰ Χριστὸν τὸν Κύριον ἐξέχεαν, καὶ τὸν θεῖον νυμφῶνα ἐκληρονόμησαν· ὄντως καλὴ αὐτῶν ἡ ὁμολογία! δι' ἧς θαυμάτων τὰς δωρεὰς ἐκομίσαντο, λυτρούμεναι ἐκ νόσων χαλεπῶν, συμφορῶν τε πολυτρόπων καὶ θλίψεων, τοὺς καταφεύγοντας εὐλαδῶς, ἐπὶ τὸν πάνσεπτον αὐτῶν οἶκον. Ὅθεν συμφώνως οἱ πιστοὶ ἐκδοήσωμεν Παρθένοι πεντάριθμοι, Μάρθα Θέκλα Ἐνναθαῖ, καὶ Μαρία σὺν

Μαριάμνη, αἱ ἐν Περσίδι ἀνδρείως ἀθλήσασαι, ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ ἐξαιρέτως τιμώμεναι, πρεσβεύετε αἰὶ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρήκτον, τὴν ἀρήραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Παρθένων ἡ γ' καὶ στ' ᾠδὴ. Ἄποστολον, ζῆτει τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῷ ἰζ' Σαββάτῳ τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι. Ἄλ-

ληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν Παρθένων πεντὰς κλυτῆ, Μάρθα τε Μαρία, Μαριάμνη καὶ Ἐνναθᾶ, σὺν Θέκλα Κυρίου, αἱ ἄσπιλοι ἀμνάδες, αἱ τῶν Περσῶν τὴν πλάνην, καταπατήσασαι.

Ἔτερον.

Τοὺς προσερχομένους πανευλαδῶς, πεντάριθμοι Κόραι, τῷ ἀγίῳ ὑμῶν ναῶ, ἐκ νόσων παντοίων, κινδύνων πολυτρόπων, καὶ πάσης ἐπηρείας, ἐχθροῦ λυτρώσασθε.

Ἔτερον. Εὐαγγέλιου ἱερέως.

Δέξασθε Παρθένοι πανευκλειεῖς, τὴνδε ἐκ ψυχῆς μου, πανευγνώμονα προσφορὰν, δι' ἧς μεγαλύνω, τὴν θεῖαν προμηθεῖαν, ἣν τῷ ἀχρείῳ δούλῳ, κάμοι ἐδώκατε.

Δίστιχον.

*Τῶν κανονικῶν ὁ Κύριλλος Παρθένων
Ἔμνησε πιστῶς ὑπέρτιμον πεντάδα.*

